

Prezentace: Učení AI modelů pro řízení autíček na trati

Tým Zero

Slide 1. Úvod

Naším úkolem je naučit agenta projet trať za použití 9 paprskových senzorů a informace o rychlosti. Ovládání zajišťují čtyři akce: plyn, brzda, vlevo, vpravo. Hlavním cílem je, aby algoritmus dělal smysluplná rozhodnutí v různorodých situacích a zvládal se adaptovat.

Slide 2. Prostředí a data

Na vstupu máme 9 čísel ze senzorů a normalizovanou rychlosť. Výstupní akce mají hodnoty od 0 do 1, přičemž akce je provedena reálně až při překročení hodnoty 0.5. Klíčové je zohlednění bezpečnosti: pokud agent nebere v úvahu vzdálenost od stěn, velmi rychle se „zničí“. V nových verzích jsme přidali dynamickou detekci „bezpečné zóny“, abychom snížili počet havárií – i když to zvyšuje složitost rozhodování.

Slide 3. Model č. 1 – Behavior Tree (omezení klasické logiky)

Behavior Tree (`AI_engines/AIbrain_BehaviorTree.py`) představuje plně transparentní a interpretovatelnou logiku. Výhoda: snadná úprava prahů nebo podmínek. Nevýhoda: vyžaduje spoustu ručního ladění pro každou trať/fyziku; i malé změny v mapě rozbjíjí scénáře. Dále má nízkou flexibilitu a velmi rychle narazí na strop – zlepšení je možné jen výrazným zvyšováním složitosti stromu. Proto jsme téměř okamžitě přešli na Q-learning, abychom se vyhnuli ručnímu ladění.

Slide 4. Model č. 2 – Q-learning (zásadní limity a vylepšení)

Q-learning (`AI_engines/AIbrain_QLearning.py`) staví Q-tabuli a agent se učí online. Zpočátku metoda vypadala slibně, ale rychle jsme narazili na problém exponenciálního růstu paměťových nároků – soubor s tabulkou Q-values narostl do obřích rozměrů, což zpomalovalo ukládání i načítání dat. Často docházelo k chybám při čtení, záznamy se někdy poškodily nebo

jsme ztratili velké množství epizod. Po přechodu na jednodušší formát se situace ještě zhoršila a docházelo k dlouhým zaseknutím systému. Snažili jsme se problém zmírnit pravidelnou aktualizací vah a předáváním zkušeností mezi mapami a epochami, ale nikdy se nám nepodařilo potíže zcela odstranit.

Celkově byla integrace mechanismu rychlého ukládání a načítání velmi bolestivá, protože se soubor často přepisoval od začátku a museli jsme zásadně upravit kód samotné hry.

Slide 5. Model č. 3 – Neuronová síť (MLP: funkční řešení)

Třetí přístup – vícevrstvý perceptron (MLP, AI_engines/AIbrain_Zero.py). Vstup: 9 senzorů a rychlosť, první skrytá vrstva má 24 neuronů s ReLU, druhá má 16 (opět ReLU). Výstup: 4 sigmoidové hodnoty – plyn, brzda, vlevo, vpravo. Pro aktivaci akce (>0.5) platí speciální logika: brzda a plyn, případně vlevo a vpravo, nemohou být aktivní zároveň.

Zpočátku učení nešlo dobře: pouze mutace vedly k tomu, že agent zůstával u startu.

Zavedením backpropagation a policy gradientu se učení výrazně zrychlilo – auta zvládla i nové tratě.

Slide 6. Inference přes MLP (ukázka algoritmu)

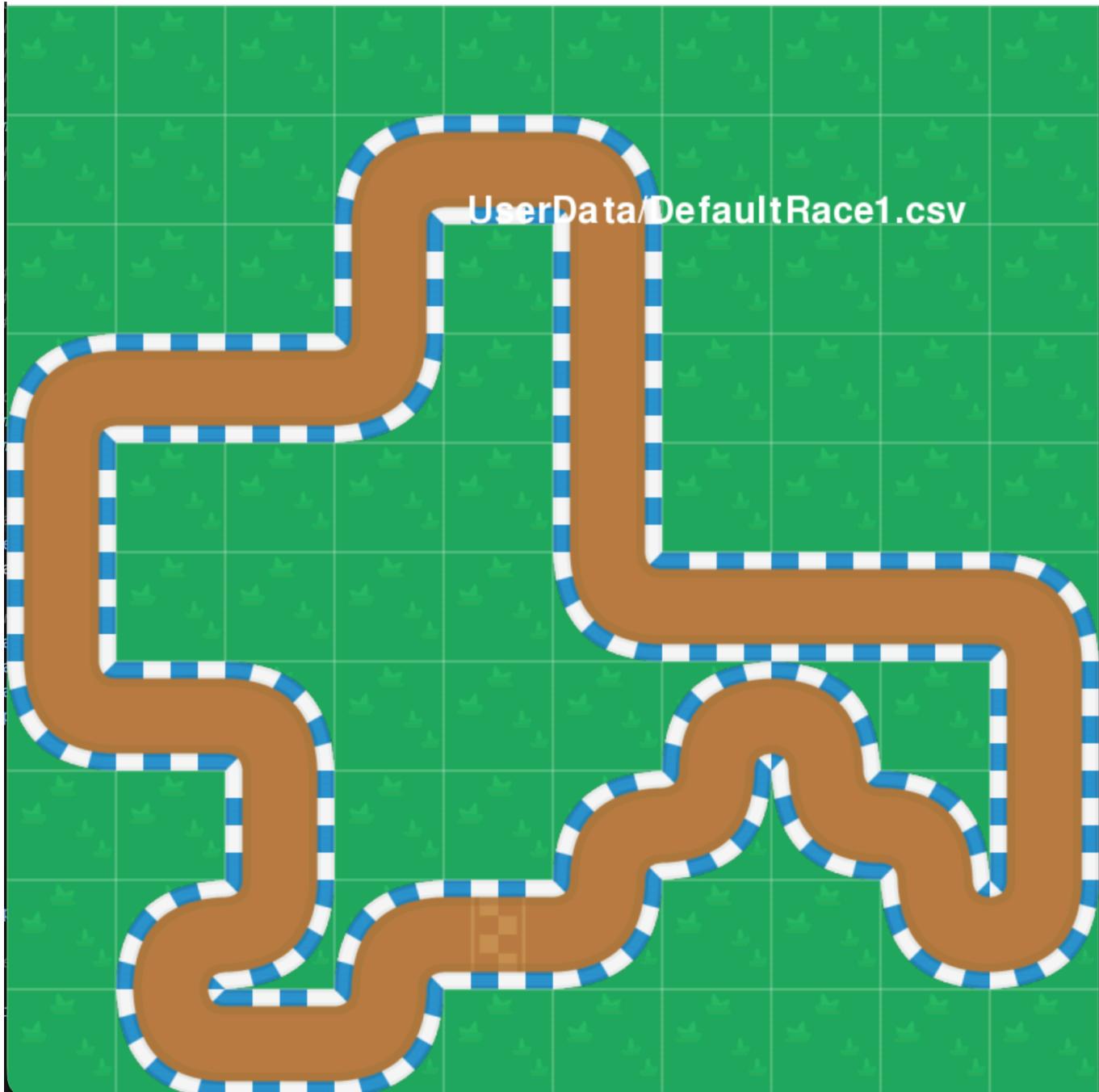
Vstupní data se násobí vahami první vrstvy, přičte se bias, následuje ReLU; totéž se opakuje na druhé vrstvě. Výstup proženeme sigmoidem. Poté rozhodovací funkce převede hodnoty na diskretní akce podle prahu >0.5 . Navíc je tam speciální kontrola, která nedovolí, aby byly současně aktivní plyn a brzda, nebo vlevo a vpravo – tím minimalizujeme chyby řízení a podporujeme plynulý pohyb po trati.

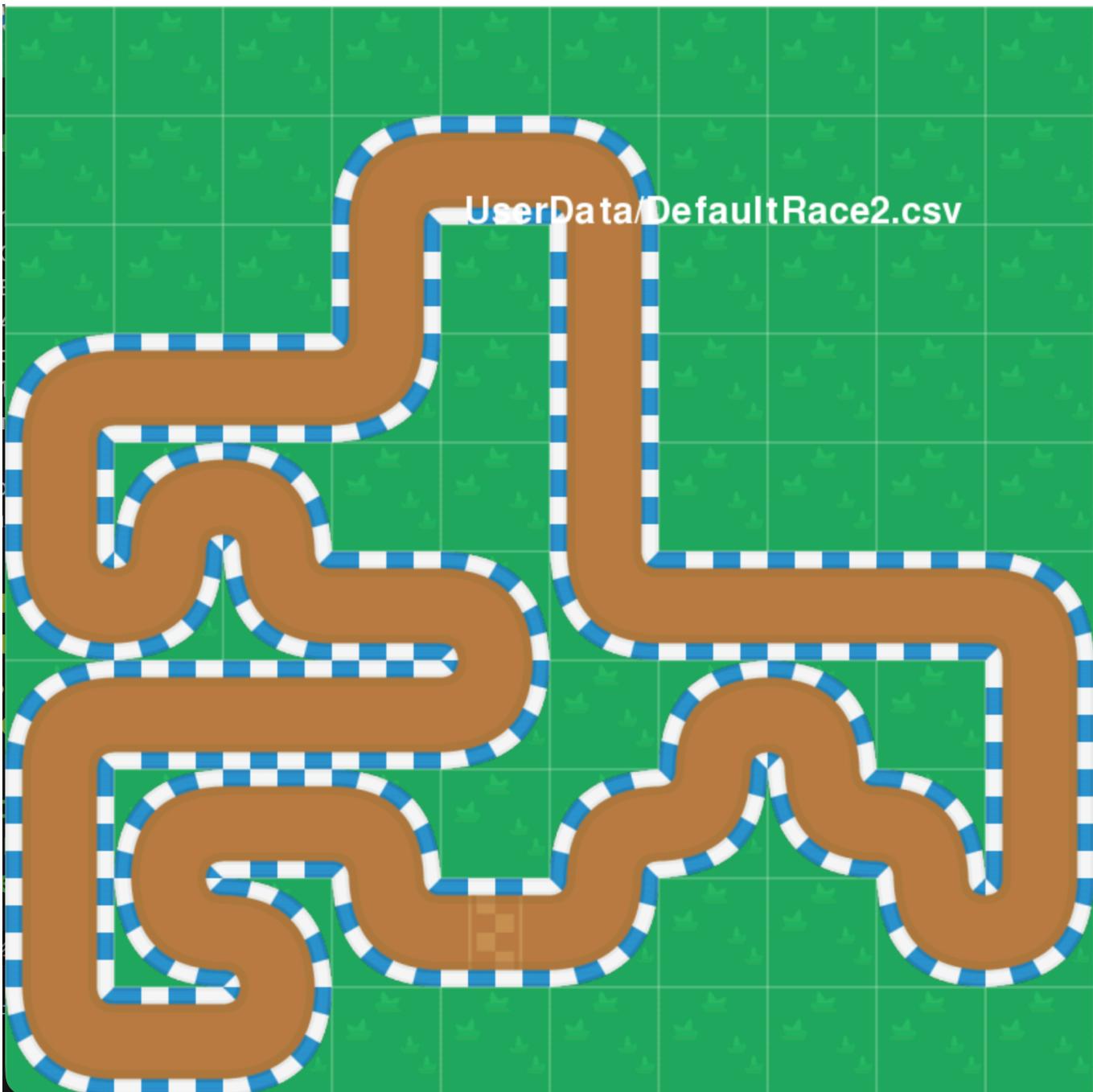
Slide 7. Proč byl MLP lepší než ostatní

Hlavní výhody: kompaktní velikost vah (nedochází k „výbuchu“ paměťových nároků), MLP se dobře škáluje a lze jej učit mutacemi i gradientově (policy gradients). Síť dobře přenáší znalosti mezi různými tratěmi. Díky policy gradient dosahujeme rychlé adaptace na nové mapy a samotný model zůstává malý – jen pár desítek kilobajtů.

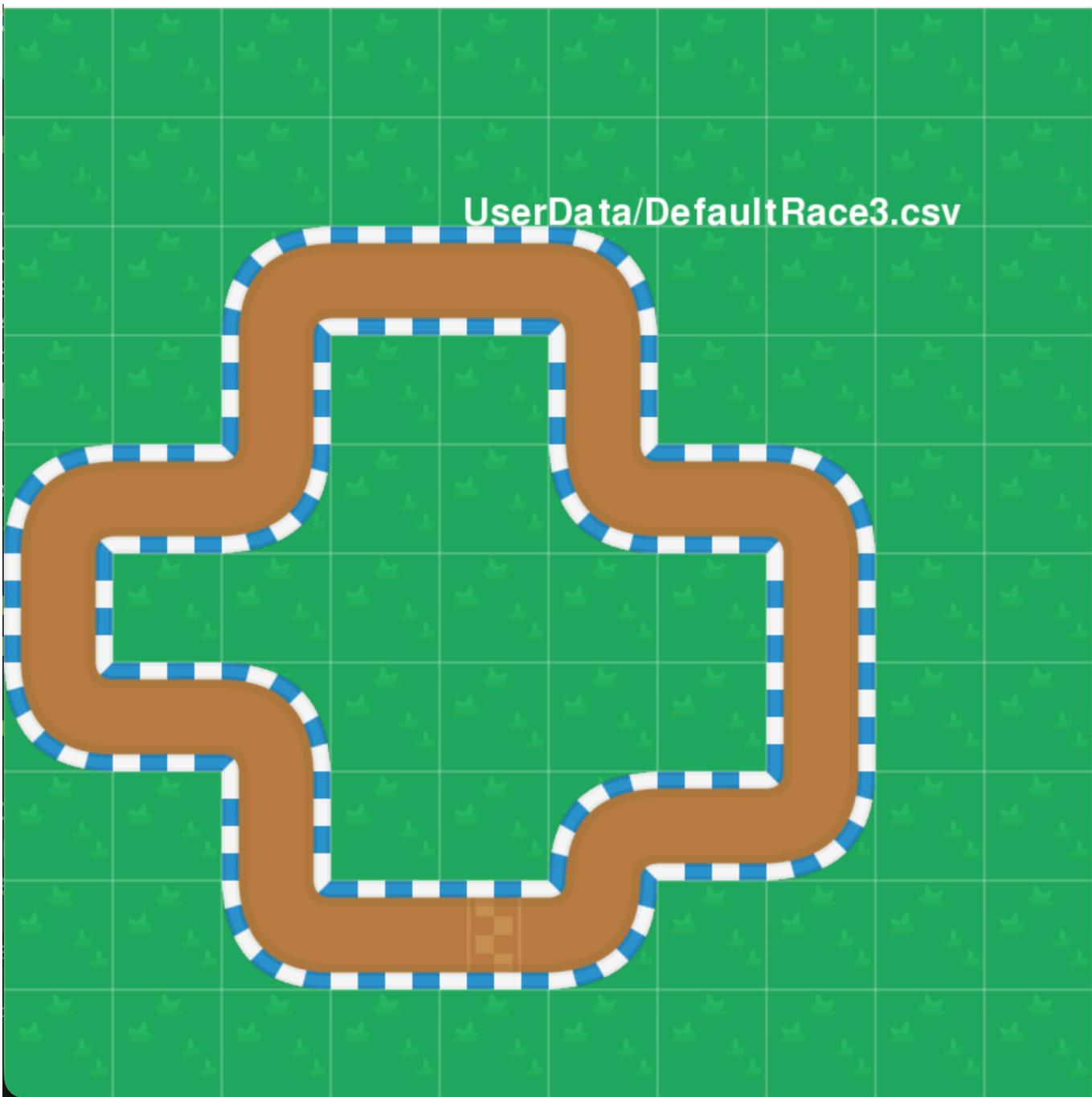
Slide 8. Použité tratě a mapa učení

Trénování probíhalo na třech mapách – Map1.png , Map2.png , Map3.png . V nových testech jsme přidali další mapy pro ověření obecnosti učení.

UserData/DefaultRace2.csv

Slide 9. Závěry

Behavior Tree je dobrý a rychlý začátek, ale není škálovatelný ani dobře přenositelný. Q-learning přidal flexibilitu, ale narazil na technologické limity velikosti a ukládání. MLP (neuronová síť) je střední zlatá cesta: stabilní, škálovatelná, s velkým potenciálem dalšího učení a adaptace i v omezených prostředích. Poslední vylepšení výrazně zvýšila generalizaci na nových tratích a odolnost vůči náhodným chybám.

Slide 10. Další kroky

Momentálně pracujeme na:

- automatickém určování a adaptaci „bezpečné zóny“
- tréninku na nových a složitějších mapách
- integraci fyziky zatáčení a kontroly úhlu
- experimentech s různými typy odměňování a trénovacích algoritmů (policy gradient, evoluce, hybridní přístupy)
- rozvoji monitoringu a vizualizace výuky pro rychlou analýzu chyb